

„NA TRADYCJACH PRZESZŁOŚCI BUDUJEMY PRZYSZŁOŚĆ”

130-lecie szkoły w Łąckiej Dolnej

Poniższy rys powstał dla przypomnienia i utrwalenia wiedzy o trudnej historii naszej szkoły. Nie mniej ważnym celem było uszanowanie władz gminnych, mieszkańców, sponsorów, nauczycieli, pracowników, rodziców, uczniów, którzy pracą i sercem przyczynili się do rozbudowy i rozwoju szkoły.

Kronika szkolna

(na podstawie zachowanych kronik szkolnych z lat 1889-1940, 1944-1976, 1987-2019)

1989-2019

130 lat szkolnictwa w Łąckiej Dolnej

w Łąckiej Dolnej od dnia

Opracowanie redakcyjne:

mgr Zofia Król

Korekta tekstu:

mgr Cecylia Piskorz

mgr Jadwiga Kukla

mgr Katarzyna Śliwa

1 września 1889 roku.

Rys historyczny Publicznej Szkoły Podstawowej im. św. Kingi w Łąckiej Dolnej

Drodzy Czytelnicy!

130-lecie istnienia szkoły w Łąckiej Dolnej to świetna okazja do przedstawienia i przypomnienia jej najstarszych dziejów. Szkoła dysponuje kronikami z tamtych czasów, w związku z tym pokusiliśmy się o odnowienie i zapis cyfrowy najstarszych kronik, aby przypomnieć mieszkańcom, tym młodszym i tym starszym, jak wyglądały dzieje wsi, szkoły przed I wojną światową, w okresie międzywojennym i po II wojnie światowej, czyli w latach, które dla naszego całego narodu były bardzo trudne.

Niech ten rys, będzie dla młodych pokoleń lekcją historii i pokory wobec swoich rodziców, dziadków, pradziadków, którzy walczyli i ciężko pracowali, aby nasza Mała Ojczyzna dzisiaj mogła być wolna i piękna.

Niech ta publikacja, upamiętniająca dokonania naszych przodków, dostarczy Państwu licznych wzruszeń. Mamy nadzieję, że będzie miłą pamiątką.

*Paweł Łącki
dyrektor szkoły*

Pierwsze informacje dotyczące szkoły w Łąckiej Dolnej pochodzą z roku 1889, a spisane zostały przez nauczycielkę panią Błoniarsową. Niestety w roku 1895 pisanie kroniki przerwano i nie kontynuowano jej w czasie Wielkiej Wojny Światowej. Wielka szkoda, bo to w tym czasie szkoła przechodziła największe nieszczęścia. Podczas walk w 1914 roku budynek ucierpiał bardzo od ognia działowego i karabinowego oraz w czasie przemarszów różnych wojsk, którym służył za kwaterę, magazyn żywności i stajnię dla koni. W roku 1917 budynek zburzono, gdyż jego poziom zniszczenia był tak ogromny, że nie pozwalał na wykorzystanie go do celów szkolnych. Jego pozostałości sprzedano na licytacji. Gmina wybudowała dwuizbowy budynek na wydzierżawionym gruncie, który jednak okazał się zbyt ciasny dla stu osiemdziesięciu dzieci zapisanych na 1919 rok. Pracę podjęło dwoje nauczycieli: kierownik szkoły Baltazar Dźwigaj oraz pani Anna Dźwigajowa, którzy jeszcze przez kilka kolejnych lat zmagali się z licznymi trudnościami lokalowymi i kadrowymi. Nawet kiedy Rada Szkolna miejscowa i Rada Gminna w roku 1923 jednogłośnie uchwaliły rozpoczęcie budowy szkoły, nie zostało to zrealizowane z powodu sprzeciwu *urzędnika gminnego i paru radnych tłumaczących się drożyzną*. W roku szkolnym 1923/24 Rada Szkolna mimo trudności, wynajęła i urządziła trzecią salę lekcyjną oraz przyjęła do pracy nową nauczycielkę, panią Helenę Leszczukównę, wzmacniając w ten sposób kadrę nauczycielską.

Powojenna edukacja uczniów nie opierała się tylko na nauce czytania i pisania. Podejmowano liczne działania mające na celu wszechstronny rozwój młodego pokolenia, a przy okazji również ich rodziców. Przykładem jest zainicjowane przez kierownika szkoły Baltazara Dźwigaję

„Święto sadzenia drzew i krzewów owocowych”, które na długie lata wpisało się w kalendarium pracy szkoły. Działania te pozwoliły na wyhodowanie pokażnej ilości drzew i krzewów owocowych, które później sadzono w całej gminie. Został również zorganizowany kurs dokształcający – zawodowy dla starszej młodzieży i dorosłych obojga płci oraz kurs oświatowy dla dorosłych dotyczący rozwoju rolnictwa. Dzięki inicjatywom podejmowanym przez Grono Pedagogiczne, ludność Łąckiej Dolnej zauważyła, że kultura w ich wsi znacznie wzrosła, jak również *ofiarność i miłość bliźniego się wyrabia, czego wykwitem jest zorganizowanie związku Samopomocy*.

W roku 1923 zaszły zmiany w organizacji nauki religii. Otóż wieś Łąka Dolna, podlegająca do tej pory parafii Żegocina, została przydzielona do parafii Trzciana. Wraz ze zmianą parafii zmienił się ksiądz uczący religii w łąkieckiej szkole, co przyczyniło się do ogromnego niezadowolenia, a nawet protestu rodziców i uczniów.

Rok szkolny 1925/26 rozpoczął się ze znacznym opóźnieniem, bo dopiero 12 października. Przyczyna nie leżała po stronie złych warunków pogodowych czy epidemii (choć takie przerywały pracę szkoły), ale z powodu przebudowy budynku szkolnego. Do tej pory używany, nie spełniał wymagań higieny i podjęto decyzję o przebudowie i powiększeniu jego metrażu. Zaciągnięta przez gminę pożyczka w Banku Rolnym w kwocie 3.600 zł pozwoliła na dobudowanie trzeciego pomieszczenia, otynkowanie wewnątrz, ułożenie podłogi i wymianę dachu ze słomianego na blaszany. W roku 1927 z inicjatywy Rady Szkolnej miejscowej został zakupiony dzwonek ważący 10 kg i poświęcony przez ks. Kanonika Millera w trakcie szkolnych obchodów Święta Konstytucji 3 Maja.

Pomimo trudności, z jakimi borykało się państwo w okresie dwudziestolecia międzywojennego, w szkole w Łące Dolnej założono bibliotekę szkolną, działała kasa oszczędności, Koło Młodzieży PCK, sklepik szkolny. Młodzież brała udział w porządkowaniu cmentarzy wojennych na terenie swojej wsi (obecnie cmentarze nr 305, 306, 307), a w miarę możliwości wyjeżdżała na wycieczki do Krakowa, Bochni, Wieruszyc.

Rok 1928/29 przyniósł zmiany kadrowe w łąkieckiej szkole. Nieliczne grono zasilili pani Stanisława Chumińska i ks. Jan Szczur. Ze stanowiska kierownika szkoły odszedł pan Baltazar Dźwigaj, który tak wspominał swoją pracę: *ludność tut. gminy jest chętna dla szkoły i mimo trudnych warunków bytowania z powodu lat nieurodzajnych po wojnie światowej oraz odbudowy zniszczonych gospodarstw, szółkę po wojnie własnym kosztem postawiono i sprawiono najpotrzebniejsze mapy, globus i inne sprzęty szkolne.*

Nowym kierownikiem szkoły zostaje w roku 1930 pani Alina Nowatorska, a rok później pan Kazimierz Leśniak. W roku 1932 teren szkoły powiększył się. Wydział Powiatowy zakupił kawałek pola, z którego wydzielono drogę do szkoły, duże boisko i ogródek. Od 1933 roku szkoła w Łące zaczęła podlegać pod Inspektorat Szkolny w Krakowie z rejonem wizytacyjnym powiatu bocheńskiego. Organizowane przez nauczycieli różne działania edukacyjno – wychowawcze typu: wycieczki, obchody świąt państwowych, sprzedaż cegiełek na cele szkolne, jasełka spotkały się wówczas z niezrozumieniem ze strony niektórych gospodarzy, którzy uważali poczynania Grona nauczycielskiego za szkodliwe i postarali się im przeciwdziałać.

Kolejne lata nie były łatwe dla szkoły w Łącku Dolnym. Silne mrozy i powódzie, a także panujące choroby jak grypa czy odra odbiły się niekorzystnie na frekwencji uczniów. Pogorszyła się również już i tak zła sytuacja materialna rodzin ze względu na słabe zbiory spowodowane warunkami atmosferycznymi. Szkoła rozpoczęła akcję dożywiania uczniów, organizując im śniadania, na które składały się: garnuszek kawy i kromka białego chleba.

Szkoła szukała pomocy w różnych instytucjach i organizacjach, aby polepszyć warunki pracy i uatrakcyjnić dzieciom naukę. Udało się znaleźć sponsorów, którzy dofinansowali organizowane wycieczki do Krakowa czy Zakopanego. Dzięki życzliwości i pomocy ludzi z gminy udało się wybudować nowe ubikacje i zamontować w klasach dwa piece kaflowe. W roku 1938 szkoła mogła się pochwalić czterema klasami: I, II, III i IV o łącznej liczbie 125 uczniów.

1 września 1939 roku wybuchła II wojna światowa. Na mocy dekretu wydanego przez Adolfa Hitlera utworzono Generalne Gubernatorstwo, które obejmowało swym zasięgiem Łąckę Dolną. Rok szkolny rozpoczęto w połowie listopada w bardzo trudnych warunkach – bez podręczników i odpowiedniego ubioru dla dzieci. Ze szkoły została usunięta historia i geografia.

Na okres II wojny światowej zaprzestano pisanie kroniki, wznowiono te działania w 1945 r.

Rok 1945 przyniósł ogromne zmiany. Po okresie okupacji niemieckiej zmieniły się warunki szkolne – władze Polski Ludowej zaczęły interesować się dziećmi i szkołą. Dołożono starań, by żadne dziecko objęte obowiązkiem szkolnym nie pozostawało w domu. Uczniowie zostali zaopatrzeni w podręczniki, a nauczyciele w programy nauczania, które zgodnie z nakazem władz, były podporządkowane idei komunizmu. Obchodzono uroczystości takie święta jak: Święto Pracy, Dzień Zwycięstwa, Rocznice Wielkiej Rewolucji Październikowej, Powstanie Armii Czerwonej, Święto Oświaty, Święto Ludowego Wojska Polskiego, Miesiąc Przyjaźni Polsko – Radzieckiej. Wiele zagadnień państwowych opracowywanych było z młodzieżą szkolną oraz omawianych na zebraniach rodzicielskich, które odbywały się co dwa miesiące.

W 1949 roku przydzielono szkole cztery etaty nauczycielskie, wynajęto pomieszczenie na trzecią salę lekcyjną w sąsiedztwie szkoły oraz czynnie zaczęły działać utworzone klasy V–VII.

Lata 50-te przyniosły kolejne zmiany. Ministerstwo Oświaty wprowadziło obowiązkowe 10-minutowe apele poranne codziennie przed rozpoczęciem nauki. Na apel składały się: raport, wiadomości z terenu gromady, kraju i świata, rocznice wydarzeń politycznych lub śmierci zasłużonych ludzi, propagowanie wiedzy rolniczej, sprawy związane z życiem szkoły, pochwały i upomnienia uczniów. Apele miały mobilizować młodzież do pracy, a nauczycielom stworzyć okazję do kontaktu ze wszystkimi uczniami. Ze szkoły wycofano modlitwę przed lekcjami oraz religię, która miała od tej pory odbywać się popołudniami w kościele parafialnym.

1 maja 1955 roku „zabłyło” w Łącku światło elektryczne. Od tego momentu polepszyły się warunki pracy i nauki. Młodzież mogła uczyć się w zdrowym oświetleniu, a nie jak dotąd, przy kopcących świecach. Zakupiono odbiornik radiowy, a w roku 1958 szkoła otrzymała od Kuratorium Oświaty telewizor „Belweder”.

Polski Październik 1956 roku wniósł do pracy nauczycieli kilka zmian: zlikwidowano szkolenie ideologiczne, odciążono od pewnych prac, zaniechano propagandy spółdzielczości produkcyjnej, zniesiono Urząd Bezpieczeństwa, który „zbytnio opiekował się” nauczycielami.

Ludność Łątki Dolnej, jak i uczniowie szkoły przyczynili się do budowy i wykończenia sali gimnastycznej oraz ubikacji. Chłopcy starszych klas sami wykonali około tysiąc betonowych płytek, z których ułożono chodnik wzdłuż budynków oraz sporządzono kilkadziesiąt metrów kwadratowych smółki wokół ścian, która okazała się bardzo praktyczna. Powiększono podwórze szkolne, zbudowano szeroki mostek od drogi, ułożono beton na południowej stronie budynków, założono kwietnik.

Kolejne lata to dalsze zmiany w łąckiej szkole. W roku szkolnym 1966/67 została wprowadzona ósma klasa, co wiązało się z koniecznością zorganizowania dwóch pracowni: fizyczno - chemicznej i zajęć praktyczno - technicznych. Na ten cel wykorzystana została sala gimnastyczna, gdyż nie spełniała swojego zadania, ponieważ nie można jej było ogrzać w czasie zimy. Mimo, że realizowany był program szkoły ośmioletniej, nadal pozostały klasy łączone V i VI oraz VII i VIII, co niekorzystnie wpływało na wyniki nauczania. Na terenie szkoły funkcjonowały organizacje: Drużyna Harcerska, Polski Czerwony Krzyż, Samorząd Uczniowski, Szkolna Kasa Oszczędności oraz zespół muzyczny pod kierunkiem nauczyciela muzyki pana Andrzeja Lisa.

Nauczyciele pogłębiali swoje wiadomości poprzez uczestnictwo w konferencjach przedmiotowych, problemowych oraz pracę samokształceniową. W trosce o lepszą aktywizację uczniów w procesie dydaktycznym wykorzystywano wszystkie dostępne pomoce naukowe i środki audiowizualne. *Wszystko, co działo się na terenie szkoły starannie wykorzystywane było dla celów wychowawczych. Świetną okazją, oprócz wspomnianych wyżej, były wydarzenia i rocznice państwowe. Należy tu wymienić obchody takich chociażby rocznic jak: 29 rocznica wybuchu II wojny światowej, 25 rocznica powstania Wojska Polskiego, wspomniany już V Zjazd PZPR i związana z nim 50 rocznica uzyskania przez państwo polskie niepodległości, potem zaraz 20 rocznica powstania PZPR kierowniczej siły naszej Ojczyzny, a od nowego roku 25 – lecie PRL.*

Po 35 latach pracy w 1967 roku odeszli na zasłużoną emeryturę państwo Leśniakowie, a kierownikiem szkoły został pan Jan Liszka.

W 1973 r. od stycznia rozpoczęło pracę Ognisko Przedszkolne w systemie: 3 razy w tygodniu po 3 godziny lekcyjne. Jednostkę lekcyjną wydłużono do 60 minut. Z inicjatywy Ministerstwa Oświaty i Wychowania wcielono w życie szkoły zbiór przepisów pt. „Ceremoniał szkolny”, który dokładnie przedstawiał zasady organizowania imprez szkolnych. Według tych zasad po raz pierwszy przeprowadzono uroczyste ślubowanie klasy I.

W roku 1975/76 szkoła uległa rekonstrukcji sieci i stała się Punktem Filialnym Szkoły Podstawowej w Żegocinie. Lekcje odbywały się w systemie dwuzmianowym. Klasy IV – VIII były dowożone autobusem do Zbiorczej Szkoły Gminnej w Żegocinie.

Po dwunastu latach, w roku 1987 szkoła w Łącku Dolnej przestała być Punktem Filialnym i stała się samodzielną placówką o trzech klasach. Nauka odbywała się na dwie zmiany, gdyż planowane przekazanie Państwowego Przedszkola w Łącku Dolnej, a wraz z nim jednej sali lekcyjnej dla naszych dzieci nie nastąpiło z dniem 1 września. Dlatego też klasy I i II uczyły się na pierwszej zmianie, a przedszkole i klasa III – na drugiej. System nauki jednozmianowej przywrócono rok później, kiedy została dobudowana sala lekcyjna przy przedszkolu.

W roku szkolnym 1990/91 miało miejsce przywrócenie nauki religii do szkoły. Uznano, że *wprowadzenie tego przedmiotu do naturalnego środowiska uczniowskiego zapewni placówkom oświatowym zwrot ku tym chrześcijańskim wartościom etycznym i moralnym, które mogą stać się źródłem wzbogacenia procesu nauczania i wychowania.* Nauczyciele i rodzice naszej szkoły wykazali należyte zrozumienie dla tego doniosłego wydarzenia i z radością powitali księdza jako przedstawiciela poszerzonego grona pedagogicznego.

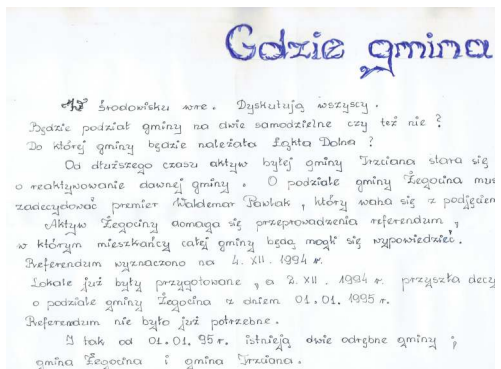

Rok szkolny 1993/94 przyniósł nowe zmiany. Rodzice zawiązali Społeczny Komitet Rozbudowy Szkoły i w czynie społecznym zaadaptowali mieszkanie służbowe zajmowane wcześniej przez państwa Liszków. W ten sposób powstały dwie nowe klasy, szatnia i korytarz. U uruchomiono również stołówkę i sklepik szkolny, a na przerwy wzywać zaczął dzwonek elektryczny.

Od września 1993 roku funkcję dyrektora szkoły objęła pani mgr Stanisława Gąsiorek. Rok później szkoła funkcjonowała już jako sześcioklasowa, a od 1996 – ośmioklasowa. Nauka odbywała się na dwie zmiany: I zmiana klasy IV - VIII, II zmiana klasy I - III.

Rok 1995 to ważny rok nie tylko dla szkoły, ale i dla gminy, która po latach do Trzciânia.

18 Lipiec 1997r

Wizyta prezydenta

W połączonych godzinach popołudniowych naszą szkołę odwiedził Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Aleksander Kwaśniewski i zapoznał się ze skutkami powodzi.

Aleksander Kwaśniewski w Laskowej, Limanowej, Trzcinie i Zegocinie

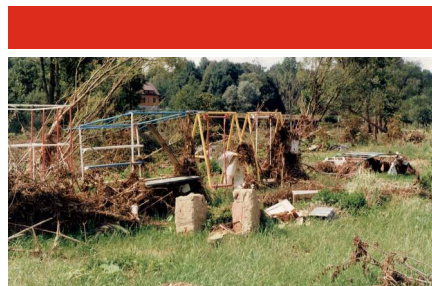
Zaskoczony prezydent

Polacy nie są przygotowani do takich zdarzeń, jakie rozgryły się na polskim wschodzie kraju – powiedział uczony wicepremier Aleksander Kwaśniewski tuż po przyjeździe do Laskowej w województwie łódzkim. – Głównie powódź zaskoczyła nie zabudowaną, nie osłoniętą, nie zabezpieczoną przeciwnie wodą. Jest to nie tylko powódź, ale przede wszystkim powódź, która nie była przewidziana, nie widać potrzeby zabezpieczenia stanu występowania.

Prezydent przyjechał do Laskowej z dwugodzinnym opóźnieniem. W Laskowej odwiedził Aleksandra Kwaśniewskiego opiekun szkoły Władysław Gintyś. Tuż obok z przewodniczącymi lokalnej rady powiatu i radcami samorządowymi: Józef Okolicki, Tomasz...

Wizyta: To stwierdzenie ma znaczenie, ponieważ w naszym powiecie, w szczególności w miejscowości Laskowej, gdzie w tym roku doszło do powodzi, nie było zabezpieczeń przeciwnie wodą. Jest to nie tylko powódź, ale przede wszystkim powódź, która nie była przewidziana, nie widać potrzeby zabezpieczenia stanu występowania.

Wizyta premiera

W dniu 06.08.97r naszą szkołę odwiedził Premier Rzeczypospolitej Polskiej Włodzisław Cimoszewicz. Wraz z towarzyszącymi mu osobami zapoznał się z postępem prac oraz uszuwaniu skutków powodzi.

9 lipca 1997 r. wioskę nawiedziła powódź. Po kilkudniowych obfitych opadach deszczu Potok Sanecki zmienił koryto rzeki i zalał pola uprawne, drogi, domy i wszystko to, co znajdowało się na obszarze przyległym. Nie oszczędził też szkoły. Zostały zalane sale lekcyjne i korytarze. Woda znajdowała się na wysokości 40 - 50 cm, a w sali gimnastycznej sięgała 150 cm. Kotłownia zalana była pod sufit. Zniszczeniu uległy pomoce, materiały, a nawet nowe dzienniki lekcyjne, uszkodzony został również sprzęt sportowy. 18 lipca tego roku szkołę odwiedził Prezydent RP Aleksander Kwaśniewski, a 6 sierpnia Premier Włodzimierz Cimoszewicz, który zapoznał się z pracami przy usuwaniu skutków powodzi. Rodzice i mieszkańcy pracowali bardzo ofiarnie, by szkoła była gotowa na 1 września. Spodziewano się powtórnej wizyty prezydenta. Tak też się stało. Prezydent Aleksander Kwaśniewski podziękował za ogrom pracy przy usuwaniu skutków powodzi, a uczniom podarował komputer i drukarkę.

30 stycznia 1999 roku odbyło się uroczyste poświęcenie szkoły, a 6 grudnia św. Mikołaj „osobiście” złożył szkole pierwszą wizytę, przynosząc uczniom upominki. W styczniu 2000 roku uczniowie po raz pierwszy zaprosili Babcię i Dziadków do szkoły na uroczystość z okazji ich święta. 11 czerwca 2000 roku odbył się na terenie szkoły I Gminny Festiwal Piosenki Dziecięcej „Ja po prostu mam talent” zainicjowany przez panią Marię Tabor przy współpracy z panem Tomaszem Cudejko nauczycielem muzyki. Jak się miało okazać w przyszłości wydarzenie to na stałe zagościło w kalendarium imprez szkolnych. Od 2001 roku szkoła zyskała tytuł „Promującej zdrowie”, a w 2003 otrzymała certyfikat „Szkoły z klasą”. W 2004 r. przed budynkiem szkoły powstało miasteczko ruchu drogowego. W tymże roku uczniowie szkoły po raz pierwszy wzięli udział w rajdzie pieszym szlakiem cmentarzy I wojny światowej „Tak jak Oni w 1914”.

Rok 2007/08 przyniósł duże zmiany w organizacji pracy szkoły. Zmienił się dyrektor – te obowiązki przejęła pani Jolanta Młyńska, a 17 maja 2008 roku odbyła się wielka uroczystość nadania szkole imienia Świętej Kingi i poświęcenie sztandaru. Rok później budynek szkolny i przedszkole doczekały się modernizacji. Ocieplono ściany, położono nowe tynki, rynny i parapety okienne, co poprawiło znacznie estetykę budynku. Dzięki hojności łąkieckich sponsorów umieszczono na ścianie duży napis z nazwą szkoły.

16 maja 2009 r. społeczność szkolna wspólnie z mieszkańcami wsi, zaproszonymi gośćmi i absolwentami radośnie świętowała dostojny jubileusz 120 – lecia istnienia szkoły. Choć początkowo pogoda nie dopisała, zaczął padać deszcz, to i tak zaplanowane przez organizatorów przedsięwzięcie udało się zrealizować. Po uroczystej mszy św. w kościele parafialnym w Trzcianie dalsze obchody jubileuszu kontynuowano na szkolnej sali gimnastycznej. Uczniowie przypomnieli historię szkoły, zaprezentowali swoje umiejętności recytatorskie i wokalnie – taneczne. Dzięki wstawiennictwu św. Kingi pogoda poprawiła się na tyle, że dalsze świętowanie przeniesiono na przyszkolne boisko, gdzie z estrady przemawiali zaproszeni goście m.in. Starosta Powiatu Bocheńskiego – Jacek Pająk, wójtowie okolicznych gmin: Jan Kulig, Jerzy Błoniarz oraz Józef Nowak. Swoimi wspomnieniami o szkole z dawnych lat podzielił się także, wywodzący się z Łątki Dolnej, ks. Tadeusz Kukła. Po zakończeniu oficjalnych występów, rozpoczął się piknik, którego głównym elementem była zabawa taneczna do późnej nocy.

Szkoła posiada dobrze wyposażoną pracownię komputerową, bibliotekę, stołówkę i salę gimnastyczną. W budynku przedszkolnym uczą się sześciolatki, których szeregi od lat zasilają dzieci młodsze. Zmieniło się otoczenie szkoły. Powstały chodniki, rosną krzewy. Plac zabaw jest ciągle wzbogacany o nowe urządzenia, które tyle radości sprawiają najmłodszym. To zasługa rodziców, uczniów tej szkoły, sponsorów, sołtysów i mieszkańców wsi.

W roku 2015, tuż przed objęciem obowiązków przez nowego dyrektora pana Pawła Łackiego, miało miejsce uroczyste oddanie do użytku kompleksu sportowo – rekreacyjnego przy szkole. Nowoczesne boisko wielofunkcyjne oraz plac zabaw dla najmłodszych świetnie wkomponowały się w infrastrukturę szkolną i służą zarówno młodzieży jak i mieszkańcom wsi. Powstanie tej inwestycji szkoła zawdzięcza przede wszystkim staraniom ówczesnych radnych wsi oraz przychylności władz gminnych.

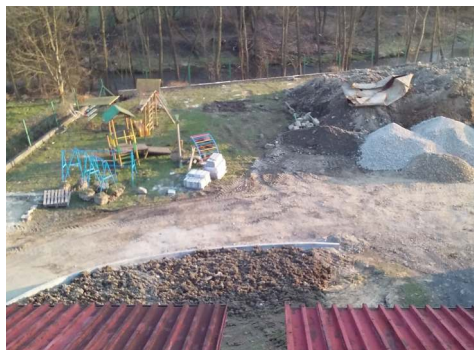
Szkoła wciąż się rozwija, doskonali, zmienia na lepsze. Ostatnie cztery lata to czas wytężonych prac remontowych w pomieszczeniach szkolnych. Odrestaurowano i na nowo wyposażono większość klas dla uczniów starszych, młodszych i przedszkolaków. Nie byłoby to możliwe, gdyby nie ogromne wparcie ze strony rodziców i sponsorów, jak również lokalnych władz.

Sukces szkoły to również wysoko wykwalifikowana i ambitna kadra pedagogiczna. Na przestrzeni lat powstawały na terenie szkoły koła zainteresowań typu: matematyczne, humanistyczne, plastyczne, taneczne, sportowe, artystyczne i teatralne. Przeprowadzono również konkursy dające uczniom szansę rozwijania swych zdolności i osiągnięcia wysokich wyników także na szczeblu kraju. Mowa tu o Ogólnopolskim Konkursie Matematycznym „Multitest” czy „Kangur” oraz Ogólnopolskim Konkursie Poezji Religijnej „Pierścień św. Kingi”. Również na terenie szkoły możemy poszczycić się organizacją konkursów, które zapisały się w jej tradycji np. wspomniany już Gminny Festiwal Piosenki Dziecięcej „Ja po prostu mam talent”, Gminny Konkurs Językowo - Ortograficzny „Z polszczyzną na co dzień”, Gminny Turniej Sportowy „Ze sportem za pan brat”, Gminny Konkurs Recytatorski dla dzieci przedszkolnych.

Szkoła jest przystojowym „oczkiem w głowie” dla mieszkańców. Integruje społeczność naszej Małej Ojczyzny poprzez uroczystości: Dzień Edukacji Narodowej, Dzień Babci i Dziadka, Matki i Ojca, Festiwal Piosenki Dziecięcej „Ja po prostu mam talent” oraz w czasie odwiedzin św. Mikołaja. Uczniowie szkoły od dziesiątek lat opiekują się cmentarzami z I wojny światowej, które znajdują się na terenie Łątki Dolnej, pielęgnując, ukwiecając i paląc znicze. Dbają o estetykę i wygląd otoczenia szkoły biorąc udział w akcjach: „Sprzątanie Świata” i „Dzień Ziemi”. Co roku chętnie uczestniczą w akcjach charytatywnych, m.in. „Góra Grosza”, zbieranie nakrętek, których celem jest pomoc dzieciom chorym i potrzebującym. Dzięki niej uczniowie poprzez zbiórkę monet uczą się pomagać potrzebującym oraz zaszczepiana jest w nich zdrowa rywalizacja.

Od roku szkolnego 2017/2018 w związku z reformą systemu oświaty, szkoła w Łąckiej Dolnej jest ponownie szkołą ośmioklasową, choć ze względu na małą liczebność rocznika, który miał podjąć naukę w klasie siódmej (rocznik po raz ostatni wysłany do szkoły w Trzcianie), szkoła musiała poczekać na uczniów klasy siódmej do roku 2018/2019.

Byłoby błędem nie wspomnieć przodków, którzy na miarę czasów, w jakich przyszło im żyć, i na miarę możliwości walczyli o tę szkołę i tworzyli ją. Nauczyciele pracujący w tej szkole przez dziesiątki lat kształtowali rzeszę inteligencji, rzemieślników i rolników, którzy z takim oddaniem pracowali i pracują na łąckiej ziemi. Słowa wdzięczności należy skierować również pod adresem księży prowadzących lekcje religii w szkole i po za nią, kiedy było to zabronione. Ta szkoła to dzieło wszystkich mieszkańców, a w szczególności rodziców, których dzieci uczyły się, bądź uczą w jej murach. Ta placówka to także dzieło sponsorów, którzy wspierają finansowo każdą uroczystość organizowaną na rzecz szkoły.

Kierownictwo i dyrektorzy szkoły w Łąckie Dolnej

- 1889 - brak informacji
- 1919 - 1930 - Baltazar Dźwigaj
- 1930 - 1931 - Alina Karolina Nowotarska
- 1931 - 1966 - Kazimierz Leśniak
- 1966 - 1967 - Jan Liszka
- 1968 - Kazimierz Leśniak,
- 1968 - 1970 - Jan Liszka,
- 1970 - 1972 - Rozalia Liszka
- 1972 - 1975 - Jan Liszka
- 1975 - 1987 - szkoła filią szkoły w Żegocinie
- 1987 - 1993 - Jan Liszka
- 1993 - 2007 - Stanisława Gąsiorek
- 2007 - 2015 - Jolanta Młyńska
- 2015 - do dnia dzisiejszego – Paweł Łącki

Zmiany w bazie lokalowej szkoły

- 1889 - utworzenie jednoklasowej szkoły w Łąckie Dolnej, decyzja o budowie szkoły
- 1890 - przeprowadzka do niewykończonego budynku szkoły
- 1917 - zburzenie zniszczonego działaniami wojennymi obiektu, budowa z drewna nowej szkoły na wydzierżawionym gruncie p. M. Cempury
- 1919/1920 - praca w dwóch skromnych salach
- 1922/23 - wynajęcie i umeblowanie trzeciej klasy lekcyjnej
- 1925/26 - przebudowa budynku przez powołany Komitet Odbudowy (otynkowanie wewnątrz, wykonanie dwóch podłóg, wymiana dachu na blaszany)
- 1926/27 - założenie biblioteki szkolnej i zakup dzwonka oraz jego montaż
- 1932 - zakupienie działki pod drogę do szkoły, boisko i ogródek
- 1938 - wykonanie betonowych ubikacji i wymiana dwóch pieców na kaflowe
- 1949/50 - wynajęcie dodatkowej sali lekcyjnej w sąsiedztwie szkoły
- 1955 - rozpoczęcie budowy przybudówki: dwie sale i korytarz, elektryfikacja szkoły
- 1958/59 - mozolna budowa sali gimnastycznej
- 1966/67 - reorganizacja sali gimnastycznej na dwa pomieszczenia: pracownię fizyczno - chemiczną oraz zajęć technicznych
- 1969 - remont kapitalny szkoły
- 1988 - otwarcie nowego budynku przedszkola 1993 – zaadaptowanie pomieszczeń mieszkalnych pracowników szkoły na dwie klasy, rozpoczęcie funkcjonowania stołówki szkolnej

- 1994/95** - rozbudowa szkoły w Łąckie Dolnej
- 1997** - odbudowa szkoły po powodzi
- 1999** - utworzenie sali komputerowej
- 2004** - powstanie przy szkole miasteczka ruchu drogowego
- 2007** - otwarcie nowej pracowni komputerowej
- 2009** - termomodernizacja budynku szkolnego i przedszkolnego
- 2015** - oddanie do użytku kompleksu sportowo – rekreacyjnego

Kalendarium przemian szkolnictwa powszechnego w Łąckie Dolnej:

- 1889 - 1911** - naucza jedna nauczycielka Władysława Błoniarz
- 1923** - przydzielenie Łąckty do parafii w Trzcanie
- 1934/35** - szkoła posiada cztery oddziały w tym sześć roczników
- 1936 - 38** - realizacja nowego programu nauczania – kurs A, B, C
- 1939/40** - władze niemieckie usuwają ze szkoły historię i geografę
- 1945/46** - szkoła wznawia pracę po II wojnie światowej, utworzenie klasy VIII
- 1946/47** - przeniesienie klasy VII do szkoły w Łąckie Górnej i Trzcanie
- 1947** - powołanie Komitetu Rodzicielskiego
- 1949** - przywrócenie szkole w Łąckie Dolnej klasy VII
- 1951** - założenie Drużyny Harcerskiej
- 1954** - nauka religii w kościele parafialnym w Trzcanie
- 1964** - początek realizacji programu szkoły ośmioklasowej
- 1966/67** - utworzenie klasy VIII
- 1973** - utworzenie Ogniska Przedszkolnego
- 1975 - 1987** - szkoła punktem filialnym Zbiorczej Szkoły Gminnej w Żegocinie
- 1987** - szkoła w Łąckie szkołą samodzielną o trzech klasach
- 1990/91** - powrót nauki religii do szkół, wprowadzenie sześciostopniowej skali ocen
- 1992/93** - podwyższenie stopnia organizacyjnego szkoły do klasy V
- 1994** - uczniowie po raz pierwszy otrzymują świadectwa z czerwonym paskiem
- 1996** - szkoła ośmioklasowa – praca na dwie zmiany
- 1999** - po reformie szkolnictwa – szkoła sześcioklasowa
- 2008** - nadanie szkole im. św. Kingi
- 2017/18** - reforma szkolnictwa, powrót do systemu szkoły ośmioklasowej

**Wykaz nauczycieli, pracowników administracji i obsługi
Publicznej Szkoły Podstawowej im. św. Kingi w Łąckie Dolnej
zatrudnionych w roku szkolnym 2018/2019.**

- Paweł Łącki** - dyrektor szkoły, nauczyciel matematyki
Małgorzata Gicala - nauczycielka języka angielskiego
Lucyna Wojcieszczak - Sajak - nauczycielka wychowania przedszkolnego, plastyki
Zofia Król - nauczycielka języka polskiego, historii
Marta Kucharska - nauczycielka, przyrody, chemii, biologii
Ewelina Banat - Kruk - nauczycielka wychowania fizycznego
Lucyna Szpilka - nauczycielka muzyki
Katarzyna Śliwa - nauczycielka edukacji wczesnoszkolnej
Karolina Chojecka - nauczycielka edukacji wczesnoszkolnej
Ks. Jaromir Buczak - nauczyciel religii
Marta Nycz - nauczycielka wychowania do życia w rodzinie
Danuta Kupiec - nauczycielka geografii
Agnieszka Mucha - nauczycielka fizyki
Barbara Burkowicz - nauczycielka języka niemieckiego
Jadwiga Kukla - nauczycielka języka polskiego
Krystyna Uryga - nauczycielka techniki
Małgorzata Waligóra - nauczycielka informatyki
Sabina Statek - terapeuta pedagogiczny, logopeda
Monika Dudzic - surdopedagog
Anna Wojs - pedagog
Wioletta Nowak - nauczycielka doradztwa zawodowego
- Lucyna Miłkowska** - sekretarka
Irena Kukla - pracownik obsługi
Zofia Piwowarczyk - pracownik obsługi

Publiczna Szkoła Podstawowa
im. Świętej Kingi w Łąckiej Dolnej
32-733 Łącka Dolna 136
Telefon: 14 613 60 17